

Bruxelles, 13.7.2016.
COM(2016) 468 final

2016/0225 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o uspostavi okvira Unije za preseljenje i izmjeni Uredbe (EU) br. 516/2014 Europskog parlamenta i Vijeća

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Unija radi na uspostavljanju integrirane, održive i sveobuhvatne migracijske politike temeljene na solidarnosti i pravednoj raspodjeli odgovornosti koja može učinkovito funkcionirati kako u mirnim tako i kriznim razdobljima. U *Europskom migracijskom programu*¹ utvrđen je temelj stalnog rada Komisije na rješavanju trenutačnih i dugoročnih izazova u učinkovitom i sveobuhvatnom upravljanju migracijskim tokovima.

Preseljenje državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva jedna je od mogućnosti koje se mogu ponuditi raseljenim osobama kojima je potrebna međunarodna zaštita kako bi im se omogućio legalan i siguran ulazak u države članice i pružila zaštita tako dugo koliko im je potrebna. To je također alat međunarodne solidarnosti i dijeljenja odgovornosti s trećim zemljama u koje je ili unutar kojih je raseljen velik broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita, kao i alat za upravljanje migracijama i krizama.

Preseljenje je sastavni dio većeg cilja, odnosno pružiti zaštitu onima kojima je potrebna a, istovremeno, smanjiti nezakonite i opasne rute putem kojih se dolazi do takve zaštite, spriječiti mreže krijumčara da zarađuju na tome te iskazati solidarnost sa zemljama u regijama u koje je ili unutar kojih je raseljen velik broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita na način da se pomaže smanjiti pritisak na te zemlje.

Visoki povjerenik Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR) procjenjuje da će 2017. biti potrebno preseliti više od 1,19 milijuna ljudi diljem svijeta, dok je 2015. preseljeno otprilike 80 000 osoba u cijelom svijetu. UNHCR je tijekom proteklih godina poticao Uniju i države članice da povećaju preuzete obveze u pogledu primanja izbjeglica kroz održive programe preseljenja, među ostalim, podržavanjem kampanje za preseljenje 20 000 ljudi svake godine do 2020.² koju su 2012. vodile Međunarodna organizacija za migracije (IOM) i pet nevladinih organizacija aktivnih na području zaštite izbjeglica.

Kako je najavila u Komunikaciji od 6. travnja 2016. *Prema reformi zajedničkog europskog sustava azila i proširivanju legalnih mogućnosti za dolazak u Europu*³, Komisija nastoji uspostaviti strukturiraniji, usklađeniji i trajan okvir za preseljenje diljem Unije, temeljen na postojećim iskustvima. Takav okvir, kojim će se voditi budući napori u pogledu preseljenja u Uniji, potreban je budući da trenutačno nepostojanje čvršćeg i zajedničkog Unijina pristupa preseljenju smanjuje njezinu sposobnost da ostvari ciljeve svojih politika. Iako se preseljenje u Uniji odvija već mnogo godina, do sada su sve inicijative bile ili skup nacionalnih ili multilateralnih programa, ili su bile organizirane *ad hoc*.

¹ COM(2015) 240 final.

² Amnesty International, CCME, ECRE, ICMC i Save me.

³ COM(2016) 197 final.

U okviru Europskog fonda za izbjeglice (ERF) te potom Fonda za azil, migracije i integraciju (AMIF), na razini Unije dogovoreno je nekoliko aspekata preseljenja radi pružanja ciljanih financijskih poticaja, posebice putem zajedničkih prioriteta u pogledu preseljenja. To je bilo dopunjeno praktičnom suradnjom između država članica, uključujući suradnju putem Europskog potpornog ureda za azil (EASO) i Europske mreže za preseljenje.

Na temelju postojećih inicijativa za preseljenje i humanitarni prihvata unutar okvira EU-a, kao i iskustva stečenog kroz nacionalne programe preseljenja, cilj je ovog zakonodavnog prijedloga uspostavljanje okvira Unije za preseljenje kako bi se olakšalo provođenje politike Unije o preseljenju te omogućio zajednički i usklađeni pristup s jedinstvenim postupkom. Time bi se smanjile razlike između nacionalnih praksi preseljenja te bi Unija i na globalnoj razini bila u boljem položaju za ostvarivanje ciljeva svojih politika. Unija bi trebala moći jednoglasno nastupati na međunarodnim forumima, dati jedinstveno obećanje da će doprinijeti globalnim inicijativama za preseljenje te time ostvariti veću vidljivost napora EU-a kako bi uvjerala svoje međunarodne partnere da preuzmu svoj dio odgovornosti, te istovremeno postupno povećati kolektivne napore država članica po pitanju preseljenja.

Prijedlogom se posebice želi: državljanima trećih zemalja kojima je potrebna međunarodna zaštita omogućiti zajednički pristup za siguran i zakonit dolazak u Uniju, čime ih se također štiti od iskorištavanja od strane mreža krijumčara migranata te dovođenja u opasnost dok pokušavaju doći do Europe; pomoći smanjiti pritisak na sustave azila država članica uzrokovan spontanom dolascima; omogućiti dijeljenje odgovornosti za zaštitu sa zemljama u koje ili unutar kojih je raseljen velik broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita te pomoći smanjiti pritisak na te zemlje i omogućiti zajednički doprinos Unije globalnim naporima u pogledu preseljenja.

- **Usklađenost s postojećim odredbama politike u tom području politike**

Prijedlog je dosljedan i komplementaran sa sljedećim inicijativama za preseljenje i humanitarni prihvata poduzetima na razini EU-a.

Dana 20. srpnja 2015. predstavnici vlada država članica koji su se sastali u okviru Vijeća donijeli su Zaključke⁴ o preseljenju 22 504 osobe kojima je nedvojbeno potrebna zaštita putem multilateralnih i nacionalnih programa, zajedno s pridruženim državama, na temelju Komisijine *Preporuke o europskom programu preseljenja*⁵ u cilju preseljenja 20 000 ljudi. Komisija redovito izvješćuje o provedbi tih Zaključaka, posebice putem svojih Izvješća o premještanju i preseljenju⁶.

Dana 15. prosinca 2015. Komisija je donijela *Preporuku za dobrovoljni program humanitarnog prihvata s Turskom*⁷ kako bi se potaknula solidarnost i dijeljenje odgovornosti s Turskom za zaštitu osoba raseljenih u Tursku zbog sukoba u Siriji. Mnogi elementi Preporuke pridonijeli su provedbi Izjave EU-a i Turske od 18. ožujka 2016. U Izjavi EU-a i

⁴ 11097/15.

⁵ C(2015) 3560 final.

⁶ Vidjeti izvješće koje će se donijeti 13. srpnja.

⁷ C(2015) 9490.

Turske dogovoreno je da će za svakog Sirijca kojeg se s grčkih otoka vrati u Tursku preseliti jednog Sirijca iz Turske u Europsku uniju uzimajući u obzir UN-ove kriterije ranjivosti.

Dana 21. ožujka 2016. Komisija je iznijela prijedlog Odluke Vijeća o izmjeni Odluke Vijeća (EU) 2015/1601 o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke⁸. Tim prijedlogom državama članicama omogućeno je da iskoriste 54 000 mjesta, prvotno predviđenih za premještanje, za prihvata državljana Sirije iz Turke putem preseljenja, humanitarnog prihvata ili drugih zakonitih putova. Države članice bi stoga mogle umanjiti broj podnositelja zahtjeva koje se treba premjestiti za broj Sirijaca koji su iz Turske preseljeni na njihovo državno područje. Ti bi se brojevi dodali na obveze preuzete na temelju Zaključaka od 20. srpnja 2015. u pogledu premještanja.

Predložena Uredba ključan je dio Zajedničkog europskog sustava azila te je u potpunosti dosljedna prvom paketu zakonodavnih prijedloga za njegovu reformu predstavljenom 4. svibnja 2016., uključujući prijedlog za preinaku Uredbe Dublin III⁹, preinaku Uredbe o EURODAC-u¹⁰ i prijedlog za osnivanje Agencije Europske unije za azil¹¹, kao i drugom paketu zakonodavnih prijedloga koji uključuje reformu postupaka azila¹², uvjeta prihvata¹³ i direktive za kvalifikaciju¹⁴.

Mehanizmom pravednosti utvrđenim u prijedlogu reforme Uredbe Dublin III uzet će se u obzir broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita koje su države članice stvarno preselile. Za potrebe izračuna korektivnog mehanizma raspodjele, broj preseljenih osoba dodat će se broju zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Time se uzima u obzir važnost napora koji se ulažu u uvođenje zakonitih i sigurnih putova do Europe.

Kako bi se osigurala kompatibilnost s pravnom stečevinom u području azila, osobama odabranim za premještanje trebala bi se dodijeliti međunarodna zaštita. U skladu s time, odredbe o sadržaju međunarodne zaštite iz pravne stečevine u području azila trebale bi se početi primjenjivati u trenutku kada premještene osobe dođu na državno područje država članica. Osim toga, bilo bi primjereno izmijeniti Uredbu xxxx/xx/EU [nova preinaka Uredbe o EURODAC-u] kako bi se državama članicama omogućilo čuvanje podataka o preseljenim osobama u sustavu EURODAC u kojem se obrađuju kao tražitelji međunarodne zaštite iako nisu podnijeli zahtjev za međunarodnu zaštitu u državama članicama. Time bi se državama članicama omogućilo praćenje mogućih sekundarnih kretanja preseljenih osoba iz države članice u koju su preseljeni u druge države članice.

[Agencija Europske unije za azil] imat će ulogu u provedbi okvira za preseljenje budući da će države članice moći zatražiti njezinu pomoć u koordinaciji tehničke suradnje i olakšavanju

⁸ COM(2016) 171 final.

⁹ COM(2016) 270 final.

¹⁰ COM(2016) 272 final.

¹¹ COM(2016) 271 final.

¹² COM(2016) xxx final.

¹³ COM(2016) xxx final.

¹⁴ COM(2016) xxx final.

zajedničkog korištenja infrastrukture, u skladu s prijedlogom za osnivanje Agencije Europske unije za azil.

Uspjeh ili neuspjeh preseljenja također ovisi o ranoj, učinkovitoj i uspješnoj integraciji preseljenih osoba. *Akcijski plan za integraciju državljana trećih zemalja*¹⁵ predstavljen 7. lipnja 2016. također će pridonijeti u tom pogledu. Planom je kao jedno od prioritarnih djelovanja predviđeno uključivanje u mjere koje prethode odlasku/dolasku, kojima se obuhvaćaju osobe koje dolaze iz trećih zemalja i društvo koje ih prima. Takve mjere mogu biti korisne za pojedince bez obzira na razloge zbog kojih su se zakonito preselili u EU, no mogu biti posebno važne za pripremu preseljenja osoba kojima je potrebna zaštita.

Ova Uredba trebala bi se primijeniti ne dovodeći u pitanje Direktivu 2004/38/EZ o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području država članica.

Upotreba različitih politika i alata za pospješivanje diplomatske, tehničke i financijske suradnje Unije s trećima zemljama u upravljanju migracijama posebno je važno. Kako je najavljeno u Komunikaciji Komisije o *uspostavi novog Okvira za partnerstvo s trećim zemljama u okviru Europskog migracijskog programa*¹⁶ Unija će tražiti partnerstva s ključnim trećim zemljama podrijetla i tranzita putem usklađenog i prilagođenog djelovanja pri čemu Unija i njezine države članice djeluju koordinirano. Tim Okvirom za partnerstvo trebalo bi se, među ostalim, poboljšati potporu za one kojima je potreba zaštita u njihovim zemljama podrijetla i tranzita te stvoriti stvarne prilike za preseljenje u Uniju kako bi se odvratilo od nezakonitih i opasnih putovanja te spasili životi. Taj zakonodavni prijedlog izravni je dokaz predanosti Unije u pomaganju zemljama izloženim najvećem pritisku migracija te odvrćanju ljudi od opasnih putovanja omogućavanjem alternativnih zakonitih putova.

- **Usklađenost s drugim politikama Unije**

Ovaj prijedlog dosljedan je sveobuhvatnoj dugoročnoj politici boljeg upravljanja migracijama kako je utvrđeno u Komisijinu *Europskom migracijskom programu*, u kojem su političke smjernice predsjednika Junckera razrađene u skup usklađenih inicijativa s uzajamnim učinkom koje se temelje na četiri stupa. Ti stupovi uključuju smanjivanje poticaja za nezakonitu migraciju, osiguravanje vanjskih granica i spašavanje života, čvrstu politiku azila i novu politiku u području zakonite migracije.

Ovaj prijedlog, kojim se dodatno provodi cilj jačanja politike azila Unije, trebao bi se smatrati dijelom opširnije politike na razini EU-a kojom se radi na uspostavljanju čvršćeg i učinkovitijeg sustava za održivo upravljanje migracijama u budućnosti.

¹⁵ COM(2016) 377 final.

¹⁶ COM(2016) 385 final.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Ovaj prijedlog je dio mjera koje čine Zajednički europski sustav azila. Njime se želi pridonijeti upravljanju priljevima državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji traže međunarodnu zaštitu omogućavanjem zakonitih putova do međunarodne zaštite u partnerstvu i suradnji s trećim zemljama. Prijedlogom se želi osnovati okvir Unije za preseljenje koji sadržava zajedničke postupke za prihvatanje državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita iz odabrane treće zemlje u koju ili unutar koje su raseljeni na državno područje država članica, s ciljem da im se pruži međunarodna zaštita. Prijedlog se stoga temelji na točkama (d) (zajednički postupci) i (g) (partnerstvo i suradnja s trećim zemljama) članka 78. stavak 2. UFEU-a. Ta pravna osnova određuje redovni zakonodavni postupak.

• Varijabilna geometrija

U skladu s odredbama Protokola br. 21 priloženog UFEU-u o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, Ujedinjena Kraljevina i Irska ne sudjeluju u donošenju mjera Vijeća koje se predlažu na temelju glave V. trećeg dijela UFEU-a. Ujedinjena Kraljevina i Irska mogu obavijestiti Vijeće o tome da žele sudjelovati u donošenju i primjeni bilo koje predložene mjere u roku od tri mjeseca od predstavljanja prijedloga ili inicijative, ili o tome da prihvaćaju mjeru u bilo kojem trenutku nakon njezina donošenja.

U skladu s odredbama Protokola br. 22 priloženog UFEU-u o stajalištu Danske, Danska ne sudjeluje u donošenju mjera Vijeća koje se predlažu na temelju glave V. trećeg dijela UFEU-a. Danska u svakom trenutku može, u skladu sa svojim ustavnim odredbama, obavijestiti ostale države članice da želi u cijelosti primijeniti sve odgovarajuće mjere donesene na temelju glave V. UFEU-a.

Europska zajednica sklopila je sporazume s Islandom, Norveškom, Švicarskom i Lihtenštajnom na temelju kojih su te države pridružene dublinskoj pravnoj stečevini i pravnoj stečevini sustava „Eurodac”. Ovaj prijedlog ne smatra se razvojem dublinske pravne stečevine niti pravne stečevine sustava „Eurodac” te stoga ne postoji obveza u ime pridruženih država da obavijeste Komisiju prihvaćaju li ovu Uredbu nakon što je Europski parlament i Vijeće donesu. Pridružene države mogu ipak odlučiti da dobrovoljno sudjeluju u okviru Unije za preseljenje uspostavljenim ovom Uredbom.

• Supsidijarnost

Usklađivanje do određene mjere praksi država članica koje se odnose na preseljenje povećava vjerojatnost da osobe koje ispunjavaju uvjete za preseljenje neće odbiti preseljenje u jednu državu članicu, u odnosu na drugu. Takvim usklađenjem također bi se povećao sveukupni utjecaj Unije prema trećim zemljama u politikama i političkom dijalogu te u dijeljenju odgovornosti s trećim zemljama u koje je ili unutar kojih je raseljen velik broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita. Same države članice ne mogu ostvariti te ciljeve u dovoljnoj

mjeri. Zbog opsega i učinaka okvira Unije za preseljenje oni se mogu bolje ostvariti na razini Unije.

- **Proporcionalnost**

Oblik i sadržaj Uredbe ne premašuju ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva prijedloga: (a) smanjenje razlika između nacionalnih praksi i postupaka preseljenja, (b) omogućavanje zakonitog i sigurnog dolaska državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita na državna područja država članica, (c) pomaganje u smanjivanju rizika od masovnog nezakonitog priljeva državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na državna područja država članica čime se smanjuje pritisak na sustave azila država članica uzrokovani spontanom dolascima, (d) iskazivanje solidarnosti sa zemljama u regijama u koje ili unutar kojih je raseljen velik broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita na način da se pomaže smanjiti pritisak na te zemlje, (e) pomaganje u ostvarivanju ciljeva vanjske politike Unije većom prednosti Unije u odnosu na treće zemlje i (f) učinkovit doprinos globalnim inicijativama za preseljenje jednoglasnim nastupom na međunarodnim forumima te pred trećim zemljama.

Sadržaj se temelji na iskustvu stečenom na postojećim inicijativama za preseljenje u okviru EU-a i postojećim praksama država članica u pogledu preseljenja, a posebice na standardnim operativnim postupcima kojima se vodi provedba programa preseljenja s Turskom utvrđenima u Izjavi EU-a i Turske od 18. ožujka 2016.

- **Odabir instrumenta**

Uredba je odabrana kako bi se ostvario stupanj konvergencije za postupak preseljenja koji odgovara stupnju konvergencije za postupak azila za koji je također predložena Uredba. Temeljeći se na postojećim praksama država članica u pogledu preseljenja, posebice na standardnim operativnim postupcima kojima se vodi provedba programa preseljenja s Turskom utvrđenima u Izjavi EU-a i Turske od 18. ožujka 2016. Uredbom se omogućuje ostvarivanje višeg stupnja konvergencije tih praksi preseljenja nego Direktivom koja se ne primjenjuje izravno te kojom je državama članicama prepušteno da same biraju oblik i način. Višim stupnjem konvergencije omogućit će se više sinergija u provedbi okvira Unije za preseljenje te pridonijeti odvratanju osoba koje ispunjavaju uvjete za preseljenje od odbijanja preseljenja u određenu državu članicu, kao i odvratanju preseljenih osoba od sekundarnih kretanja. Osim toga, predviđeno je da će institucije Unije donijeti godišnje planove Unije za preseljenje i ciljne programe Unije za preseljenje koji su nužni za operacionalizaciju okvira Unije za preseljenje, za što je Uredba odgovarajući instrument.

3. REZULTATI SAVJETOVANJA S DIONICIMA

Savjetovanja s državama članicama i pridruženim državama, kao i s Visokim povjerenikom Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR), Međunarodnom organizacijom za migracije (IOM) i EASO-om održana su u sklopu šestog Foruma o preseljenju i premještanju održanog 6. travnja 2016. Savjetovanja s tim dionicima temeljena su na dokumentu za raspravu koji im je poslan prije sastanka.

Svi dionici složili su se da je potrebno uložiti veće napore u pružanje sigurnih i zakonitih putova do međunarodne zaštite u Uniji koji zamjenjuju opasne i nezakonite dolaske. Mnogi dionici naglasili su važnost odgovornosti Unije da preuzme vidljivu ulogu u globalnim naporima u pogledu preseljenja te potrebu za većom koordinacijom napora država članica u pogledu preseljenja.

Neki su se zalagali za pravno obvezujući okvir u kojem bi sudjelovale sve države članice na temelju jedinstvene obveze Unije u pogledu preseljenja i dijeljenju odgovornosti među državama članicama na temelju pravednog ključa raspodjele, dok su drugi bili za to da države članice preuzimaju obveze na dobrovoljnoj osnovi.

Dionici su prepoznali da se preseljenje može u nekim okolnostima koristiti kao prednost u politikama i političkom dijalogu s trećim zemljama, a moguće i putem ciljanih i prilagođenih strategija.

Neki dionici podsjetili su na rasprave o standardnim operativnim postupcima kojima se vodi program preseljenja s Turskom utvrđenima u Izjavi EU-a i Turske od 18. ožujka 2016. te su razmotrili mogućnost da se nekoliko njihovih elemenata reproducira u zajedničkom Unijinu pristupu preseljenju. Dio država članica preferirao je mogućnost zajedničkog korištenja infrastrukture i provođenja zajedničkih selekcijskih misija kako bi se smanjili troškovi, no većina je bila protiv zajedničkih rješenja, također i po pitanju sigurnosnih provjera.

Mnogi dionici naglasili su posebnu ulogu UNHCR-a u postupku, posebice njegovu ulogu u pogledu identifikacije osoba koje ispunjavaju uvjete za preseljenje. Također je podržana mogućnost da drugi akteri, poput EASO-a i IOM-a, imaju važnu ulogu u provedbi praktičnih rješenja.

Sve države članice naglasile su važnost sredstava Unije u podupiranju napora u vezi s preseljenjem.

- **Temeljna prava**

Ovim prijedlogom ne dovodi se u pitanje pravo na azil i zaštitu od vraćanja u skladu s člancima 18. i 19. Povelje Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”). Potreba za promicanjem i poštovanjem prava djeteta, prava na obiteljski život i prava na zaštitu osobnih podataka, kako se jamči člancima 24., 7. i 8. Povelje, propisno je uzeta u obzir prilikom osmišljavanja okvira Unije za preseljenje, a posebice prilikom određivanja kriterija prihvatljivosti za preseljenje na temelju članka 5. prijedloga te postupka preseljenja na temelju članaka 10. i 11. prijedloga.

U tom kontekstu, prilikom provedbe i primjene ove Uredbe te delegiranih akata donesenih na temelju ove Uredbe posebna pozornost pridaje se pravima i načelima sadržanima u Konvenciji UN-a o pravima djeteta.

Također, s obzirom na Konvenciju Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (Istambulska konvencija), pri tumačenju i primjeni ove Uredbe trebalo bi primijeniti rodno osviješteni pristup.

Prijedlogom se također poštuju opća načela jednakosti i nediskriminacije u onoj mjeri u kojoj sadržava izričitu zabranu diskriminacije državama članicama, uključujući zabranu diskriminacije na osnovi spola, rase, boje kože, etničkog ili društvenog porijekla, genetskih značajki, jezika, vjeroispovijesti ili vjerovanja, političkog ili bilo kojeg drugog mišljenja, pripadnosti nacionalnoj manjini, imovine, rođenja, invaliditeta, dobi ili seksualne orijentacije, prilikom uzimanja u obzir društvenih ili kulturoloških veza ili drugih karakteristika koje mogu olakšati integraciju u državu članicu koja sudjeluje. Time se ne dovode u pitanje slučajevi u kojima je potrebno drukčije postupanje za primjenu opsega ciljanog programa Unije za preseljenje te za primjenu kriterija prihvatljivosti u skladu s točkama (a) i (b) članka 5.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Za svaku osobu preseljenu na temelju ovog prijedloga, države članice uključene u Uredbu (EU) br. 516/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o uspostavi Fonda za azil, migracije i integraciju (AMIF) imat će pravo na iznos od 10 000 EUR iz proračuna Unije. Najveći ukupni broj osoba koje se svake godine treba preseliti u Uniju odredit će se provedbenim aktima Vijeća kojima se utvrđuju godišnji planovi Unije za preseljenje.

Financijska godina 2017. trebala bi se smatrati tranzicijskom godinom između programa preseljenja provedenog na temelju Zaključaka od 20. srpnja 2015. o preseljenju 22 504 osobe kojima je nedvojbeno potrebna zaštita putem multilateralnih i nacionalnih programa, zajedno s pridruženim državama, i stupanja na snagu ovog prijedloga. Utjecaj na proračun za 2017. bi stoga trebao biti manji nego za naredne godine.

5. OSTALI DIJELOVI

• Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga

Ovim prijedlogom uspostavlja se **okvir Unije za preseljenje** za godišnje preseljenje određenog broja državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na državno područje država članica.

Cilj je prijedloga omogućiti Uniji da državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita omogući zakonit i siguran dolazak, pridonese smanjenju rizika od masovnog nezakonitog priljeva državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na državno područje država članica te pridonese međunarodnim inicijativama za preseljenje.

U ovom zakonodavnom prijedlogu utvrđeni su ključni elementi okvira, poput uspostavljanja zajedničkih pravila Unije o prihvatu državljana trećih zemalja putem preseljenja, uključujući pravila o kriterijima prihvatljivosti i osnovama za isključenje, standardne postupke kojima se upravljaju sve faze postupka preseljenja, status koji bi se trebao dodijeliti preseljenim osobama, postupke donošenja odluka za osiguranje jedinstvenih uvjeta za provedbu okvira te financijsku potporu naporima država članica u vezi s preseljenjem. Provedba prijedloga uključivat će određivanje godišnjih planova Unije za preseljenje putem provedbenih akata Vijeća i donošenje ciljanih programa Unije za preseljenje putem provedbenih akata Komisije.

Glavni su dijelovi prijedloga:

– **Preseljenje**

Preseljenje je prihvata državljanima trećih zemalja kojima je potrebna međunarodna zaštita, koji su raseljeni iz ili unutar zemlje čiji su državljani, na državno područje država članica kako bi im se pružila međunarodna zaštita. Isto se odnosi i na osobe bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita koje su raseljene iz ili unutar svoje zemlje prethodnog uobičajenog boravišta.

– **Regije ili treće zemlje iz kojih će se odvijati preseljenje**

U provedbenim aktima kojima se utvrđuju ciljani program Unije za preseljenje i godišnji planovi Unije za preseljenje, Komisija i Vijeće prilikom određivanja regija ili trećih zemalja iz kojih se odvija preseljenje u obzir uzimaju više čimbenika koji ukazuju na situaciju u kojoj se nalaze osobe kojima je potrebna zaštita, zemlje iz kojih bi se preseljenje trebalo odvijati te broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita koje su raseljene u ili unutar određenih regija ili trećih zemalja. Učinkovita suradnja trećih zemalja s Unijom u području migracija i azila bit će važan element na kojem će Komisija temeljiti svoju odluku. Takva suradnja trebala bi se odražavati u naporima koje treća zemlja ulaže u smanjivanje broja državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji nezakonito prelaze granicu Unije s njihova državnog područja, u suradnji s Unijom na ponovnom prihvatu i vraćanju državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koji nezakonito borave na državnom području država članica te u povećanju kapaciteta za prihvata i zaštitu osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita, uključujući zaštitu putem razvoja učinkovitog sustava azila.

– **Osobe koje se treba preseliti**

Ovim zakonodavnim prijedlogom utvrđuju se kriteriji prihvatljivosti (članak 5.) i osnove za isključenje (članak 6.) za osobe koje se mogu uzeti u obzir za preseljenje. Obje odredbe moraju biti poštovane, kao i uvjet da je osoba obuhvaćena svakim ciljanim programom Unije za preseljenje donesenim na temelju provedbenog akta Komisije. Ovim prijedlogom se ne stvara nikakvo pravo na prihvat na državno područje država članica za potrebe dodjeljivanja međunarodne zaštite.

(a) Prihvatljivost

Mogućnost preseljenja predviđa se za one državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koji su raseljeni ne samo u drugu zemlju, već i unutar svoje zemlje zbog osnovanog straha od progona ili zbog utemeljenih razloga za pretpostavku da će biti izloženi stvarnom riziku od ugroze života te teške povrede i ozljede.

Osobe obuhvaćene najmanje jednom od sljedećih kategorija ranjivosti – ranjive žene i djevojčice; ranjiva djeca i adolescenti, uključujući djecu bez pratnje; osobe koje su preživjele nasilje i/ili mučenje, uključujući ono na temelju spola; osobe s medicinskim potrebama ili invaliditetom; osobe kojima je potrebna pravna i/ili fizička zaštita i osobe koje su ranjive u društveno-ekonomskom smislu – ispunjavaju uvjete za preseljenje na temelju ciljanih programa Unije za preseljenje. Osobe koje imaju obiteljske veze s državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva ili građanima Unije koji zakonito borave u državi članici ili

koje o njima ovise također ispunjavaju uvjete. Uključivanje osoba koje su ranjive u društveno-ekonomskom smislu te onih koje imaju obiteljske veze proširuje klasične kategorije preseljenja koje se uobičajeno provode na prijedlog UNHCR-a te slijedi pristup dogovoren u okviru standardnih operativnih postupaka kojima se vodi provedba programa preseljenja s Turskom utvrđenima u Izjavi EU-a i Turske od 18. ožujka 2016.

(b) Isključenje

Države članice ne bi trebale preseliti državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koje ne ispunjavaju kriterije prihvatljivosti ili koje su obuhvaćene nekom od osnova za obvezno isključenje.

Osnove za obvezno isključenje obuhvaćaju: a) osnove za isključenje navedene u Uredbi o kvalifikaciji¹⁷ – one osnove koje se primjenjuju na osobe koje inače ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu također se trebaju primijeniti na osobe koje se kvalificiraju kao izbjeglice; b) osnove za zabranu ulaska na granici¹⁸; c) osnove za neobnavljanje ili oduzimanje dozvole boravka u skladu s Uredbom o kvalifikaciji.

Osobe koje su nezakonito ušle, nezakonito boravile ili pokušale nezakonito ući na državno područje država članica tijekom zadnjih pet godina koje su prethodile preseljenju također se isključuju. Iz postupka preseljenja također se isključuju one osobe koje su druge države članice već preselile na temelju ciljanog programa Unije za preseljenje ili tijekom provedbe postojećih inicijativa Unije za preseljenje. Isključenje se također primjenjuje na državljane trećih zemalja i osobe bez državljanstva koje je neka država članica odbila preseliti tijekom zadnjih pet godina koje su prethodile preseljenju.

Neobveznim osnovama za isključenje predviđa se da države članice mogu odbiti preseljenje državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na koje se neka od osnova za isključenje navedenih u članku 6. stavku 1. točkama (a) ili (b) primjenjuje *prima facie*.

Države članice mogu se odlučiti savjetovati prije primjene osnova za isključenje.

– **Standardni postupci preseljenja**

Ovim prijedlogom utvrđuju se zajednički standardni postupci temeljeni na postojećem iskustvu i standardima preseljenja država članica, uključujući standardne operativne postupke kojima se vodi provedba programa preseljenja s Turskom utvrđene u Izjavi EU-a i Turske od 18. ožujka 2016. Okvirom Unije za preseljenje trebalo bi omogućiti dvije vrste standardnih postupaka preseljenja: **redovni** i **ubrzan** postupak preseljenja. U svakom ciljanom programu Unije za preseljenje odredit će se koje bi se od navedenih standardnih proceduralnih pravila trebalo primijeniti u provedbi programa.

(a) Redovni postupak

U redovnom postupku odražavaju se standardi i prakse preseljenja kojih se države članice uobičajeno pridržavaju. Temelji se na određivanju punog izbjegličkog statusa u trećoj zemlji

¹⁷ Uredba (EU) br. XXX/XXX (Uredba o kvalifikaciji).

¹⁸ Uredba (EZ) br. 562/2006 (Zakonik o schengenskim granicama).

te na dodjeljivanju preseljenim državljanima treće zemlje ili osobama bez državljanstva, po mogućnosti, status izbjeglice ili supsidijarni status u državama članicama. Postupak bi se trebao provesti što je prije moguće te unutar osam mjeseci od trenutka kada je država članica registrirala državljanu trećih zemalja ili osobe bez državljanstva. To se razdoblje može produžiti za četiri mjeseca.

Detaljni koraci postupka uključuju:

Države članice **identificiraju** osobe za koje namjeravaju provesti postupak preseljenja na prijedlog UNHCR-a ili, u slučajevima u kojima je to primjenjivo, [Agencije Europske unije za azil] ili relevantnih međunarodnih tijela, ili samostalno ako nema prijedloga. Kada se njihova identifikacija temelji na prijedlogu nekog od tih tijela, države članice mogu od njih zatražiti punu procjenu ispunjavaju li državljani treće zemlje ili osobe bez državljanstva uvjete za određeni ciljani programa Unije za preseljenje te jesu li obuhvaćeni nekom od kategorija ranjivosti utvrđenih u članku 5 točki (b) podtočki i. Ako je prijedlog uputio UNHCR, države članice mogu od UNHCR-a dodatno zatražiti da u potpunosti procjeni mogu li se osobe koje su im predložene klasificirati kao izbjeglice u smislu Ženevske konvencije iz 1951.

Nakon **registracije** državljanu trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za koje namjeravaju provesti postupak preseljenja, države članice **procijenit će** ispunjavaju li te osobe kriterije prihvatljivosti utvrđene u članku 5. te jesu li isključene u skladu s osnovama utvrđenima u članku 6. stavku 1.

U slučaju donošenja **pozitivne odluke** države članice dodijelit će status izbjeglice ili status supsidijarne zaštite osobama koje se treba preseliti. Odluka o dodjeljivanju statusa izbjeglice ili statusa supsidijarne zaštite ima iste učinke kao i odluka o dodjeljivanju statusa izbjeglice ili statusa supsidijarne zaštite kako je navedeno u člancima 13. i 19. [Uredbe o kvalifikaciji] nakon što je dotična osoba ušla na državno područje države članice.

Nakon donošenja pozitivne odluke država članica ponudit će osigurati sve uvjete potrebne za odlazak državljanu trećih zemalja ili osoba bez državljanstva te ponuditi orijentacijski program koji prethodi odlasku u cilju olakšavanja brze, nesmetane i učinkovite integracije u društvo domaćina.

Svi osobni podaci prikupljeni za potrebe postupka preseljenja trebali bi se čuvati najduže pet godina od datuma preseljenja. Razdoblje čuvanja smatra se potrebnim kako bi države članice mogle iz postupka preseljenja isključiti državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koje je neka država članica već bila preselila ili koji su tijekom zadnjih pet godina odbili preseljenje u neku državu članicu kako je predviđeno ovim prijedlogom.

Odredbe o sadržaju međunarodne zaštite iz pravne stečevine o azilu trebale bi se primjenjivati, uključujući pravila kojima se od sekundarnih kretanja odvrćaju korisnici međunarodne zaštite sadržane u Uredbi iz Dublina¹⁹ i u Uredbi o dugoročnom boravku, kako

¹⁹ Članak 34. stavak 3. Uredbe (EU) br. XXX/XXX [Uredba iz Dublina].

je izmijenjena Uredbom o kvalifikaciji²⁰, nakon što je osoba za koju je donesena pozitivna odluka o preseljenju ušla na državno područje države članice.

Preseljenje bi trebalo biti preferirani način dobivanja međunarodne zaštite na državnom području država članica te ne bi trebalo biti duplicirano postupkom azila. U skladu s time, zahtjevi za međunarodnu zaštitu osoba koje su preseljene putem redovnog postupka, za koje je provedena puna procjena mogu li se kvalificirati kao izbjeglice te jesu li prihvatljivi kao korisnici supsidijarne zaštite, ne bi bili prihvatljivi.

(b) Ubrzani postupak

U ubrzanom postupku odražava se pristup dogovoren u standardnim operativnim postupcima kojima se vodi provedba programa preseljenja s Turskom utvrđenima u Izjavi EU-a i Turske od 18. ožujka 2016. Ubrzani postupak predviđen je za slučajeve u kojima postoje određene humanitarne osnove ili potrebe za hitnom pravnom ili fizičkom zaštitom što zahtijeva brz prihvrat državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na državno područje država članica. Takav postupak trebao bi se provesti što je prije moguće te unutar 4 (četiri) mjeseca od trenutka kada je država članica registrirala državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva. To razdoblje može se produljiti za dva mjeseca. Iako bi se trebale provoditi sigurnosne provjere iste razine kao i one tijekom redovnog postupka, procjena potreba državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za međunarodnom zaštitom trebala bi se ograničiti na procjenu ispunjavaju li oni uvjete za supsidijarnu zaštitu, ne uključujući procjenu mogu li se kvalificirati kao izbjeglice.

Suprotno onome što se primjenjuje u redovnom postupku, prilikom preseljenja osoba putem ubrzanog postupka, bez procjene mogu li se kvalificirati kao izbjeglice, po prijemu u državu članicu preseljenja te osobe trebale bi imati mogućnosti traženja međunarodne zaštite. Država članica u koju je osoba preseljena trebala bi biti odgovorna za provjeru takvog zahtjeva. Uredbom o postupcima azila trebalo bi biti predviđeno da države članice ne primjenjuju koncepte prve države azila i sigurne treće zemlje prilikom provjere zahtjeva²¹.

(c) Delegirane ovlasti za izmjenu standardnih postupka

Trebalo bi omogućiti određenu mjeru fleksibilnosti za izmjenu standardnog postupka kako bi se udovoljilo specifičnim okolnostima treće zemlje iz koje će se odvijati preseljenje na temelju određenog ciljanog programa Unije za preseljenje. U skladu s postupcima utvrđenima u članku 11., Komisija je delegiranim aktima ovlaštena prema potrebi dodavati postupku dijelove koji nisu ključni.

– Postupci donošenja odluka

Ovim prijedlogom utvrđuje se okvir kojim se namjerava strukturirati način na koji će Unija provoditi svoje obveze u pogledu preseljenja. Međutim, kako bi se moglo reagirati na promjene u migracijskim tokovima i promjenjive međunarodne okolnosti, sam okvir ne

²⁰ Članak 44. Uredbe (EU) br. XXX/XXX [Uredba o kvalifikaciji].

²¹ Članak 36. stavak 2. Uredbe (EU) br. XXX/XXX [Uredba o postupcima azila].

određuje niz varijabilnih elemenata, to jest razmjer preseljenja te određene treće zemlje ili regije iz kojih će se preseljenje odvijati.

(a) Odbor na visokoj razini za preseljenje

Odbor na visokoj razini za preseljenje kojim predsjeda Komisija osnovat će se kako bi se pružile političke smjernice za provedu okvira Unije za preseljenje.

U radu odbora sudjelovat će predstavnici Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije, Visoki predstavnik Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku te predstavnici država članica i Islanda, Lihtenštajna, Norveške i Švicarske ako te pridružene države izraze svoju namjeru da se žele pridružiti provedbi godišnjeg okvira Unije za preseljenje. [Agencija Europske unije za azil], UNHCR i IOM također mogu biti pozvani.

(b) Provedbeni akt Vijeća o utvrđivanju godišnjeg plana Unije za preseljenje

Vijeće je ovlašteno da na prijedlog Komisije provedbenim aktom utvrdi godišnji plan Unije za preseljenje za iduću godinu kojim se određuje najveći ukupni broj osoba koje se treba preseliti te broj osoba koje svaka država članica treba preseliti od tog ukupnog broja. U godišnjem planu bi se također trebalo navesti sveukupne zemljopisne prioritete za preseljenje. Prilikom donošenja takvih akata Vijeće bi trebalo u potpunosti uzeti u obzir rasprave vođene unutar Odbora na visokoj razini za preseljenje o provedbi okvira Unije za preseljenje.

S obzirom na važnu vezu između broja osoba preseljenih u države članice i proračuna Unije, Komisija daje prijedlog godišnjeg plana Unije za preseljenje zajedno s prijedlogom nacrtu godišnjeg proračuna Unije uzimajući u obzir financijske posljedice. Vijeće bi trebalo moći brzo reagirati i donijeti provedbeni akt unutar dva mjeseca. Iako ovom zakonodavnom prijedlogu nije priložen zakonodavni financijski izvještaj, financijske implikacije Uredbe ovisit će o ukupnom broju osoba koje se treba preseliti godišnje.

(c) Provedbeni akt Komisije o utvrđivanju ciljanog programa Unije za preseljenje

Komisija je ovlaštena svake godine uspostaviti jedan ili više ciljanih programa Unije za preseljenje. To bi se trebalo izvršiti što je prije moguće nakon što Vijeće donese godišnji plan Unije za preseljenje te u skladu s tim planom, kao i uzeti u obzir rasprave održane unutar Odbora na visokoj razini za preseljenje. Komisija može donijeti jedan ili više ciljanih programa Unije za preseljenje tijekom razdoblja obuhvaćenog godišnjim planom Unije za preseljenje.

Komisija će svaki ciljani program Unije za preseljenje navesti detaljno obrazloženje, točan broj (od ukupnog broja) osoba koje se treba preseliti te sudjelovanje država članica kako je utvrđeno u godišnjem planu Unije za preseljenje, kao i opis ciljane grupe/grupa državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koje se treba preseliti te popis određenih zemljopisnih područja koja obuhvaćaju jednu ili više trećih zemalja iz kojih će se preseljenje odvijati. Odabir određenih zemljopisnih prioriteta za preseljenje izvršit će se u skladu s člankom 4. zakonodavnog prijedloga, uzimajući u obzir godišnji plan preseljenja te imajući u vidu potencijalnu ulogu preseljenja u prilagođenom djelovanju s trećim zemljama kako bi se bolje upravljalo migracijama kako je predviđeno u Komunikaciji Komisije od 7. lipnja 2016.

*o uspostavi novog Okvira za partnerstvo s trećim zemljama u okviru Europskog migracijskog programa*²².

Datum početka te trajanje svakog ciljanog programa Unije za preseljenje također će biti određeni, kao i standardni postupci za preseljenje koji će se primjenjivati. Redovni postupak trebao bi se smatrati uobičajenim, osim ako je ubrzani postupak opravdan na humanitarnoj osnovi ili u slučaju hitne potrebe za pravnom ili fizičkom zaštitom.

– **Suradnja**

Preseljenje je partnerska aktivnost te je suradnja među različitim dionicima ključna, uključujući treće zemlje iz kojih se preseljenje odvija. Suradnja s drugim trećima zemljama koje vrše preseljenja iz iste regije kao i države članice mogla bi se razmotriti kako bi se stvorile sinergije. S obzirom na stručnost UNHCR-a u olakšavanju različitih oblika prihvata osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita iz trećih zemalja, u koje su raseljene, u države članice koje su ih voljne primiti, UNHCR će i dalje imati ključnu ulogu u postupku preseljenja u okviru ovog prijedloga.

U skladu s [novom Uredbom o Agenciji Europske unije za azil], [Agencija Europske unije za azil] može pružiti potporu državama članicama koordinirajući tehničku suradnju među njima, pomažući im u provedbi ciljanih programa Unije za preseljenje i olakšavajući zajedničko korištenje infrastrukture.

Kako bi se provele praktični mjere, a posebice orijentacijski programi koji prethode odlasku, medicinski pregledi kojima se utvrđuje je li osoba sposobna putovati te putni i ostali praktični aranžmani, države članice mogu zatražiti pomoć i od drugih partnera poput IOM-a ili organizacija civilnog društva.

– **Pridružene države**

Island, Lihtenštajn, Norveška i Švicarska pozvane su da se pridruže provedbi godišnjih planova Unije za preseljenje. Predstavnici tih zemalja bit će pozvani sudjelovati na sastancima Odbora na visokoj razini za preseljenje ako su te zemlje izrazile namjeru da se pridruže provedbi. Osnovni elementi ove Uredbe, posebice oni koji se odnose na postupak preseljenja te na prava i obveze preseljenih osoba, propisno se uzimaju u obzir u takvom pridruživanju.

– **Financijska potpora**

Države članice koje sudjeluju u Uredbi (EU) br. 516/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o uspostavi Fonda za azil, migracije i integraciju (AMIF) imat će pravo na paušalni iznos od 10 000 EUR iz proračuna Unije za svaku osobu koju presele, bez obzira je li primijenjen redovan ili ubrzani postupak. Države članice primaju ta sredstva samo ako se preseljenje vrši putem okvira Unije za preseljenje. Financijska potpora iz proračuna Unije neće biti pružena za preseljenja na temelju nacionalnih programa koji nisu obuhvaćeni ovim okvirom.

²² COM(2016) 385 final.

– **Evaluacija i preispitivanje**

Komisija izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjeni ove Uredbe pravodobno za preispitivanje ove Uredbe. Vrijeme preispitivanja ovog zakonodavnog prijedloga trebalo bi biti usklađeno s preispitivanjem Uredbe (EU) br. 516/2014 o uspostavi Fonda za azil, migracije i integraciju zbog bliske povezanosti tih dvaju akata.

Informacije koje države članice dostave Agenciji Europske unije za azil o broju državljana trećih zemalja koji su stvarno preseljeni na tjednoj osnovi uvrstavaju se u evaluaciju.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o uspostavi okvira Unije za preseljenje i izmjeni Uredbe (EU) br. 516/2014 Europskog parlamenta i Vijeća**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 78. stavak 2. točke (d) i (g),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora²³,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija²⁴,

Djelujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Zaključcima Vijeća za pravosuđe i unutarnje poslove od 10. listopada 2014. potvrđeno je da „uzimajući u obzir nastojanja država članica pogođenih migracijskim tokovima, sve bi države članice trebale dati svoj doprinos [preseljenju] na pravedan i uravnotežen način.”²⁵
- (2) U Komunikaciji o Europskom migracijskom programu²⁶ od 13. svibnja 2015. Komisija je utvrdila potrebu za zajedničkim pristupom pružanju zaštite raseljenim osobama kojima je potrebna zaštita putem preseljenja.
- (3) Dana 8. lipnja 2015. Komisija je državama članicama uputila Preporuku o Europskom migracijskom programu²⁷ na temelju pravednog ključa raspodjele. Potom su uslijedili Zaključci predstavnika vlada država članica koji su se sastali u okviru Vijeća 20. srpnja 2015. o preseljenju putem multilateralnih i nacionalnih programa 22 504 osobe kojima je nedvojbeno potrebna međunarodna zaštita²⁸. Broj mjesta za preseljenje raspoređen je među državama članicama i zemljama koje sudjeluju u Dublinskom sustavu u skladu s obvezama iz Priloga Zaključcima.
- (4) Dana 15. prosinca 2015. Komisija je državama članicama i pridruženim državama uputila Preporuku za dobrovoljni program humanitarnog prihvata s Turskom²⁹ kojom je državama koje sudjeluju preporučila da prihvate osobe raseljene zbog sukoba u

²³ SL C , , str. .

²⁴ SL C , , str. .

²⁵ Zaključci Vijeća o „Poduzimanju mjera za bolje upravljanje migracijskim tokovima”, sastanak Vijeća za pravosuđe i unutarnje poslove, 10. listopada 2014.

²⁶ COM(2015) 240 final.

²⁷ C(2015) 3560 final.

²⁸ 11097/15.

²⁹ C(2015) 9490.

Siriji kojima je potrebna međunarodna zaštita. U skladu s Izjavom EU-a i Turske od 18. ožujka 2016. Dobrovoljni program humanitarnog prihvata bit će aktiviran s prestankom nezakonitih prijelaza između Turske i EU-a ili barem kada oni budu znatno i održivo smanjeni. Države članice pridonosit će provedbi tog programa na dobrovoljnoj osnovi.

- (5) U skladu s Izjavom EU-a i Turske od 18. ožujka 2016. svi novi nezakoniti migranti koji iz Turske dolaze na grčke otoke vraćat će se u Tursku počevši od 20. ožujka 2016. Za svakog Sirijca kojeg se s grčkih otoka vrati u Tursku, preselit će se jednog Sirijca iz Turske u Uniju, uzimajući u obzir kriterije ranjivosti Ujedinjenih naroda. Države članice, zemlje koje sudjeluju u Dublinskom sustavu i Turska došle su u svibnju 2016. do zajedničkog dogovora o standardnim operativnim postupcima kojima se vodi provedba programa preseljenja.
- (6) Dana 6. travnja 2016. Komisija je donijela Komunikaciju „Prema reformi zajedničkog europskog sustava azila i proširivanju zakonitih mogućnosti za dolazak u Europu”³⁰ u kojoj je najavila da će iznijeti prijedlog o strukturiranom sustavu preseljenja koji služi kao okvir politike Unije za preseljenje i kojim se osobama kojima je potrebna međunarodna zaštita pruža zajednički pristup za siguran i zakonit dolazak u Uniju.
- (7) Dana 12. travnja 2016. Europski parlament donio je rezoluciju o situaciji u Sredozemlju i potrebi za sveobuhvatnim pristupom EU-a migraciji³¹ kojom se naglašava potreba za stalnim programom preseljenja na cijelom području Unije, čime se znatnom broju izbjeglica pruža mogućnost preseljenja uzimajući u obzir sveukupan broj izbjeglica koje traže zaštitu u Uniji.
- (8) Temeljen na postojećim inicijativama, stabilan i pouzdan okvir Unije za preseljenje trebao bi se uspostaviti za preseljenje osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita koji bi se provodio u skladu s godišnjim planovima Unije za preseljenje i ciljanim programima Unije za preseljenje čime se učinkovito ispunjavaju konkretne obveze država članica.
- (9) Takav okvir nužan je dio dobro upravljane migracijske politike kojom se smanjuju razlike između nacionalnih praksi i postupaka preseljenja, omogućuje zakonit i siguran dolazak državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita na državno područje država članica, pomaže u smanjivanju rizika od masovnog nezakonitog priljeva državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva na državno područje država članica čime se smanjuje pritisak na sustave azila država članica uzrokovan spontanim dolascima, iskazuje solidarnosti sa zemljama u regijama u koje ili unutar kojih je raseljen velik broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita na način da se pomaže smanjiti pritisak na te zemlje, pomaže u ostvarivanju ciljeva vanjske politike Unije većom prednosti Unije u odnosu na treće zemlje i učinkovito pridonosi globalnim inicijativama za preseljenje jednoglasnim nastupom na međunarodnim forumima te pred trećim zemljama.
- (10) Kako bi se pomoglo u smanjivanju rizika od masovnog nezakonitog priljeva državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva na državno područje država članica, pokazala solidarnost sa zemljama u regijama u koje ili unutar kojih je raseljen velik broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita na način da se pomaže smanjiti pritisak na te zemlje te pomoglo u ostvarivanju ciljeva vanjske politike Unije,

³⁰ COM(2016) 197 final.

³¹ 2015/2095(INI).

regije ili treće zemlje iz kojih će se odvijati preseljenje trebale bi se odabrati u skladu s prilagođenim djelovanjem s trećim zemljama kako bi se bolje upravljalo migracijama na način predviđen u Komunikaciji Komisije od 7. lipnja 2016. o uspostavi novog Okvira za partnerstvo s trećim zemljama u okviru Europskog migracijskog programa³².

- (11) Kako bi se smanjile razlike između nacionalnih praksi i postupaka preseljenja, trebalo bi utvrditi zajedničke standardne postupke te zajedničke kriterije prihvatljivosti i osnove za isključenje za selekcijski postupak, kao i zajednički status zaštite koji će se dodjeljivati preseljenim osobama.
- (12) Zajednički standardni postupci trebali bi se temeljiti na postojećem iskustvu i standardima država članica u vezi s preseljenjem, posebice standardnim operativnim postupcima kojima se vodi provedba programa preseljenja s Turskom utvrđenima u Izjavi EU-a i Turske od 18. ožujka 2016. Okvirom Unije za preseljenje trebala bi se omogućiti upotreba dviju vrsti standardnih postupaka preseljenja.
- (13) Obje vrste postupka sastoje se od sljedećih faza: identifikacija, registracija, procjena i odluka.
- (14) Redovni postupak trebao bi se uspostaviti na način da je njime omogućena puna procjena potreba državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za međunarodnom zaštitom.
- (15) Ubrzani postupak trebao bi se uspostaviti s istom razinom sigurnosnih provjera kao i redovni postupak. Međutim, procjena potreba državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za međunarodnom zaštitom trebala bi se u ubrzanom postupku ograničiti na procjenu ispunjavaju li oni uvjete za supsidijarnu zaštitu, ne uključujući procjenu mogu li se kvalificirati kao izbjeglice.
- (16) Postupak preseljenja trebao bi biti završen što je prije moguće kako bi se osobe kojima je potrebna međunarodna zaštita odvratio od ulaska u Europsku uniju nezakonitim putovima kako bi došli do zaštite. Istovremeno, postupkom bi se trebalo osigurati da države članice imaju dovoljno vremena da u potpunosti i na odgovarajući način provjere svaki slučaj. Vremenska ograničenja trebala bi biti u skladu s radnjama potrebnima za provođenje različitih vrsta procjena predviđenih za redovni i ubrzani postupak.
- (17) Svi osobni podaci prikupljeni za potrebe postupka preseljenja trebali bi se čuvati najduže pet godina od datuma preseljenja. S obzirom da bi državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koje je neka država članica već preselila ili koji su tijekom zadnjih pet godina odbili preseljenje u neku državu članicu trebali biti isključeni iz postupka preseljenja u drugu državu članicu, to razdoblje bi se trebalo smatrati nužnim razdobljem čuvanja osobnih podataka, uključujući otiske prstiju i slike lica.
- (18) Za svaki ciljani program Unije za preseljenje trebao bi se odabrati postupak preseljenja. Ubrzani postupak mogao bi biti opravdan na humanitarnoj osnovi ili u slučaju hitne potrebe za pravnom ili fizičkom zaštitom.
- (19) Subjektivno pravo na preseljenje ne postoji.
- (20) Kako bi se omogućilo dopunjavanje pravila kojima se upravlja postupkom koji se primjenjuje u ciljanim programima Unije za preseljenje, ovlast za donošenje akata u

³² COM(2016) 377 final.

skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije trebala bi se delegirati Komisiji kako bi se postupak prilagodio okolnostima u trećoj zemlji iz koje se preseljenje odvija, poput određivanja uloge te treće zemlje u postupku. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.³³ U cilju osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

- (21) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu okvira Unije za preseljenje, Vijeću bi se trebale dodijeliti provedbene ovlasti za utvrđivanje godišnjeg plana Unije za preseljenje, određivanje najvećeg ukupnog broja osoba koje se treba preseliti, pojedinosti o sudjelovanju država članica u planu i njihovih doprinosa ukupnom broju osoba koje se treba preseliti, kao i sveukupnih zemljopisnih prioriteta.
- (22) Te bi ovlasti trebalo izvršavati na prijedlog Komisije o najvećem ukupnom broju osoba koje se treba preseliti i sveukupnim zemljopisnim prioritetima. Komisija bi trebala iznijeti svoj prijedlog istovremeno sa svojim prijedlogom nacрта godišnjeg proračuna Unije. Vijeće bi trebalo nastojati donijeti prijedlog unutar dva mjeseca. Komisija i Vijeće bi u obzir trebali uzeti rasprave održane unutar Odbora na visokoj razini za preseljenje.
- (23) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu okvira Unije za preseljenje, Komisiju bi se trebalo ovlastiti za uspostavljanje ciljanih programa Unije za preseljenje u kojima se utvrđuje točan broj (od ukupnog broja) osoba koje se treba preseliti te sudjelovanje svake države članice, koji je dosljedan godišnjem planu Unije za preseljenje. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije³⁴. Za uspostavljanje ciljanih programa Unije za preseljenje trebalo bi primijeniti postupak ispitivanja s obzirom na to da ti programi imaju znatan utjecaj. Komisija bi trebala nastojati uspostaviti ciljane programe Unije za preseljenje što je prije moguće nakon donošenja godišnjeg plana Unije za preseljenje te kad god je to potrebno tijekom razdoblja obuhvaćenog godišnjim planom Unije za preseljenje. Komisija bi u obzir trebala uzeti rasprave održane unutar Odbora na visokoj razini za preseljenje.
- (24) U svakom ciljanom programu Unije za preseljenje trebalo bi se odrediti koja bi se standardna proceduralna pravila trebala primjenjivati u provedbi programa. Također bi se trebale utvrditi rješenja za lokalnu suradnju kako bi se olakšala provedba tamo gdje je to potrebno i na način koji je primjeren.
- (25) Preseljenim osobama trebala bi se dodijeliti međunarodna zaštita. U skladu s time, odredbe o sadržaju međunarodne zaštite iz pravne stečevine o azilu trebale bi se primjenjivati čim preseljene osobe stignu na državno područje država članica, uključujući pravila kojima se korisnici međunarodne zaštite odvlaćaju od sekundarnih kretanja.

³³ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

³⁴ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

- (26) Kako bi se sveobuhvatno odrazili naponi svake države članice, u skladu s Komisijinim prijedlogom Uredbe o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za provjeru zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva podnijela u jednoj od država članica (preinaka)³⁵, broj osoba stvarno preseljenih u državu članicu trebao bi se dodati broju podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu za potrebe izračuna korektivnog mehanizma raspodjele koji Komisija predlaže.
- (27) S obzirom na stručnost UNHCR-a u olakšavanju različitih oblika prihvata osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita iz trećih zemalja, u koje su raseljene, u države članice koje su ih voljne primiti, UNHCR bi i dalje trebao imati ključnu ulogu u naporima u vezi s preseljenjem koje se provodi na temelju okvira Unije za preseljenje. Uz UNHCR, i druge međunarodne aktere, poput Međunarodne organizacije za migracije (IOM), trebalo bi pozvati da pomognu državama članicama u provedbi okvira Unije za preseljenje.
- (28) [Agencija Europske unije za azil] trebala bi u skladu sa svojim mandatom pomagati državama članicama u provedbi okvira Unije za preseljenje.
- (29) Trebalo bi osnovati Odbor na visokoj razini za preseljenje kako bi se omogućila opsežna savjetovanja sa svim dionicima o provedbi okvira Unije za preseljenje.
- (30) Državama članicama koje ulažu napore u vezi s preseljenjem na temelju ove Uredbe trebalo bi osigurati potporu odgovarajućim financijskim sredstvima iz proračuna Unije. Kako bi se omogućilo pravilno i održivo funkcioniranje programa preseljenja potrebno je izmijeniti Uredbu (EU) br. 516/2014 Europskog parlamenta i Vijeća³⁶.
- (31) Ova Uredba ne utječe na mogućnost da države članice donose ili provode nacionalne programe preseljenja koji ne ugrožavaju ostvarivanje ciljeva Unije na temelju ove Uredbe, na primjer u slučajevima kada one osiguravaju dodatni broj mjesta za preseljenje u odnosu na ciljane programe Unije za preseljenje utvrđene na temelju ove Uredbe čime se premašuje njihov doprinos najvećem broju osoba koje se treba preseliti na temelju godišnjeg plana Unije za preseljenje.
- (32) Trebalo bi osigurati komplementarnost s tekućim inicijativama za preseljenje i humanitarni prihvati poduzetima unutar okvira Unije.
- (33) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i postupaju se u skladu s načelima priznatima u Povelji Europske unije o temeljnim pravima te bi stoga trebala primjenjivati na način koji je dosljedan tim pravima i načelima, uključujući prava djeteta, pravo na poštovanje obiteljskog života i opće načelo nediskriminacije.
- (34) Svaka obrada osobnih podataka od strane nadležnih tijela država članica unutar okvira ove Uredbe trebala bi se provoditi u skladu s Uredbom (EU) br. 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka).

³⁵ COM(2016) 270 final.

³⁶ Uredba (EU) br. 516/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o uspostavi Fonda za azil, migracije i integraciju, o izmjeni Odluke Vijeća 2008/381/EZ i o stavljanju izvan snage odluka br. 573/2007/EZ i br. 575/2007/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te Odluke Vijeća 2007/435/EZ (SL L 150, 20.5.2014., str. 168.).

- (35) Svaka obrada osobnih podataka od strane [Agencije Europske unije za azil] unutar okvira ove Uredbe trebala bi se provoditi u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća³⁷, kao i s [Uredbom (EU) br. XXX/XXX (Uredba o Agenciji Europske unije za azil)³⁸] te bi se trebala poštovati načela nužnosti i proporcionalnosti.
- (36) Primjena ove Uredbe trebala bi se preispitati istovremeno kada i Uredba (EU) br. 516/2014 o uspostavi Fonda za azil, migracije i integraciju.
- (37) [U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, te države članice priopćile su svoju želju da sudjeluju u donošenju i primjeni ove Uredbe.]

ILI

- (37) [U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije i ne dovodeći u pitanje članak 4. tog Protokola, te države članice ne sudjeluju u donošenju ove Uredbe te ona za njih nije obvezujuća niti se na njih primjenjuje.]

ILI

- (37) [U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, i ne dovodeći u pitanje članak 4. tog Protokola, Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (37a) U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Irska je priopćila (, dopisom od ...) svoju želju da sudjeluje u donošenju i primjeni ove Uredbe.]

ILI

- (37) [U skladu s člankom 3. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Ujedinjena Kraljevina priopćila je (, dopisom od ...) svoju želju da sudjeluje u donošenju i primjeni ove Uredbe.
- (37a) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije i ne dovodeći u pitanje članak 4. tog Protokola, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.]
- (38) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske koji je priložen UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje,

³⁷ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

³⁸ SL L [...], [...], str. [...].

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.
Predmet

Ovom Uredbom uspostavlja se okvir Unije za preseljenje koji služi za prihvata državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva na državno područje država članica s ciljem da im se dodijeli međunarodna zaštita.

Članak 2.
Preseljenje

Za potrebe ove Uredbe pojam „preseljenje” znači prihvata državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita iz odabrane treće zemlje u koju ili unutar koje su raseljeni na državno područje država članica, s ciljem da im se dodijeli međunarodna zaštita.

Članak 3.
Okvir Unije za preseljenje

Uspostavlja se okvir Unije za preseljenje.

Njime se utvrđuju pravila o preseljenju državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva na državno područje država članica.

Okvirom Unije za preseljenje:

- (a) omogućava se zakonit i siguran dolazak državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita na državno područje država članica;
- (b) pridonosi se smanjenju rizika od masovnog nezakonitog priljeva državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita na državno područje država članica i
- (c) pridonosi se međunarodnim inicijativama za preseljenje.

Članak 4.
Regije ili treće zemlje iz kojih će se odvijati preseljenje

Prilikom određivanja regija ili trećih zemalja iz kojih se odvija preseljenje unutar okvira Unije za preseljenje, u skladu s provedbenim aktima navedenima u člancima 7. i 8., u obzir se uzimaju sljedeći čimbenici:

- (a) broj osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita koje su raseljene u treću zemlju ili unutar nje i svako daljnje kretanje tih osoba u državnom području država članica;
- (b) komplementarnost s financijskom i tehničkom pomoći pruženoj trećim zemljama u koje ili unutar kojih su raseljene osobe kojima je potrebna međunarodna zaštita;
- (c) sveukupni odnosi Unije s trećom zemljom ili zemljama iz kojih se preseljenje odvija, te općenito odnosi s trećim zemljama;
- (d) učinkovita suradnja treće zemlje s Unijom u području migracija i azila, uključujući:
 - i. smanjenje broja državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva koji iz te treće zemlje dolaze na državno područje države članice nezakonitim prelaskom granice;

- ii. stvaranje uvjeta za primjenu koncepta prve zemlje azila i sigurne treće zemlje za povrat tražitelja azila koji dolaze iz ili imaju vezu s predmetnom trećom zemljom, a koji su ušli na državno područje država članica nezakonitim prelaskom granice;
 - iii. povećanje kapaciteta za prihvata i zaštitu osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita koje se nalaze u toj zemlji, uključujući putem razvoja učinkovitog sustava azila ili
 - iv. povećanje stope ponovnog prihvata državljanima trećih zemalja i osoba bez državljanstva koji nezakonito borave na državnom području država članica, primjerice sklapanjem i učinkovitom provedbom ugovora o ponovnom prihvatu;
- (e) razmjer i sadržaj obveza u pogledu preseljenja koje su treće zemlje preuzele.

Članak 5.
Kriteriji prihvatljivosti

Državljanima trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koji ispunjavaju uvjete za ciljne programe Unije za preseljenje utvrđene u skladu s člankom 8. su:

- (a)
 - i. državljani trećih zemalja koji se, zbog osnovanog straha od progona na temelju rase, vjeroispovijesti, nacionalnosti, političkog mišljenja ili pripadnosti određenoj društvenoj skupini, nalaze izvan svoje zemlje državljanstva ili onog dijela zemlje u kojem su prethodno uobičajeno boravili te koji nisu u mogućnosti ili zbog tog straha nisu voljni iskoristiti zaštitu te zemlje, ili osobe bez državljanstva koje se nalaze izvan svoje zemlje prethodnog uobičajenog boravišta ili onog dijela zemlje u kojem su prethodno uobičajeno boravile koje nisu u mogućnosti ili se zbog tog straha nisu voljne vratiti u tu zemlju ili ostati u njoj iz istih razloga koji su prethodno navedeni, ili, u suprotnom,
 - ii. državljani trećih zemalja koji se nalaze izvan svoje zemlje državljanstva ili onog dijela zemlje u kojem su prethodno uobičajeno boravili ili osobe bez državljanstva koje se nalaze izvan svoje zemlje prethodnog uobičajenog boravišta ili onog dijela zemlje u kojem su prethodno uobičajeno boravile za koje se opravdano vjeruje da će biti izloženi stvarnom riziku od ugroze života te teške povrede i ozljede ako se vrate ili ostanu u svojoj zemlji podrijetla ili prethodnog uobičajenog boravišta, te koji nisu u mogućnosti ili zbog tog straha nisu voljni iskoristiti zaštitu te zemlje;
- (b) državljani trećih zemalja i osobe bez državljanstva koji spadaju u barem jednu od sljedećih kategorija:
 - i. ranjive osobe:
 - žene i djevojčice u opasnosti,
 - ranjiva djeca i adolescenti, uključujući djecu bez pratnje,
 - osobe koje su preživjele nasilje i/ili mučenje, uključujući na temelju spola,
 - osobe kojima je potrebna pravna i/ili fizička zaštita,
 - osobe s medicinskim potrebama ili invaliditetom, ili
 - osobe koje su ranjive u društveno-ekonomskom smislu;
 - ii. članovi obitelji državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva ili građana Unije koji zakonito borave u državi članici:

- bračni drug ili nevjenčani partner u stabilnom odnosu, kada se pravom ili praksom dotične države članice, u okviru njezina zakonodavstva o državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva, prema nevjenčanim parovima postupa na način koji je usporediv s načinom postupanja prema vjenčanim parovima,
 - maloljetna djeca parova navedenih u prvoj alineji ili državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koje je potrebno preseliti pod uvjetom da su neoženjena, bez obzira na to jesu li rođena u braku ili izvan braka ili usvojena kako je definirano nacionalnim pravom,
 - otac, majka ili druga odrasla osoba odgovorna za neoženjeno maloljetno dijete koje se treba preseliti, bilo na temelju zakona ili prakse države članice u kojoj se odrasla osoba nalazi,
 - braća i sestre državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva koje se treba preseliti,
 - državljanima trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koje se treba preseliti koje ovise o pomoći svojeg djeteta ili roditelja zbog trudnoće, novorođenog djeteta, ozbiljne bolesti, teškog invaliditeta ili starosti, pod uvjetom da su obiteljske veze postojale u državi podrijetla, da se dijete ili roditelj može brinuti o osobi koja ovisi o njihovoj pomoći te da su dotične osobe pisanim putem izrazile svoju volju;
- (c) državljanima trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koji nisu obuhvaćeni člankom 1.D Ženevske konvencije iz 1951. o zaštiti i pomoći drugih organa ili agencija Ujedinjenih naroda izuzev Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR);
- (d) državljanima trećih zemalja ili osobe bez državljanstva kojima nadležna tijela zemlje u kojoj se nalaze ili u kojoj borave nisu priznala da imaju prava i obveze koji su povezani s posjedovanjem državljanstva te zemlje ili ekvivalentna prava i obveze.

Države članice obvezne su pobrinuti se da se obiteljsko jedinstvo može održati između osoba navedenih u točki (b) podtočki ii.

Članak 6. ***Osnove za isključenje***

1. Državljanima trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koji će biti isključeni iz ciljanih programa Unije za preseljenje uspostavljenih u skladu s člankom 8. su:
 - (a) osobe za koje se razumno može smatrati da su:
 - i. počinile zločin protiv mira, ratni zločin ili zločin protiv čovječnosti kako je definirano međunarodnim instrumentima izrađenima kako bi se predvidjele odredbe u pogledu takvih zločina,
 - ii. počinile teška kaznena djela,
 - iii. krive za djela koja su u suprotnosti s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda kako su navedena u preambuli i člancima 1. i 2. Povelje Ujedinjenih naroda;
 - (b) osobe za koje se razumno može smatrati da predstavljaju opasnost za zajednicu, javni poredak, sigurnost, javno zdravlje ili međunarodne odnose države članice koja razmatra predmet preseljenja, uključujući slučajeve u

kojima je druga država članica zatražila od države članice koja razmatra predmet preseljenja da konzultira tu drugu državu članicu tijekom razmatranja u vezi s određenim državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva ili određenih kategorija državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva, te se njihovu preseljenju ta druga država članica usprotivila na toj osnovi;

- (c) osobe za koje je izdano upozorenje u Schengenskom informacijskom sustavu ili u nacionalnoj bazi podataka države članice radi zabrane ulaska;
- (d) osobe koje su nezakonito boravile, nezakonito ušle ili pokušale nezakonito ući na državno područje država članica tijekom pet godina koje su prethodile preseljenju;
- (e) osobe koje je druga država članica već preselila tijekom provedbe ove Uredbe, Zaključaka predstavnika vlada država članica koji su se sastali u okviru Vijeća 11097/15 20. srpnja 2015., Izjave EU-a i Turske od 18. ožujka 2016., Preporuke Komisije C(2015) 9490 od 15. prosinca 2015. ili nacionalnog programa preseljenja i
- (f) osobe koje su države članice u skladu s ovim stavkom odbile preseliti tijekom zadnjih pet godina koje su prethodile preseljenju.

Točka (a) ovog stavka primjenjuje se na osobe koje potiču ili na drugi način sudjeluju u počinjenju zločina ili djela navedenih u ovom stavku.

2. Državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva mogu biti isključeni iz ciljanih programa Unije za preseljenje uspostavljenih u skladu s člankom 8. ako se jedna od osnova za isključenje navedenih u stavku 1. točkama (a) ili (b) primjenjuje *prima facie*.

Članak 7.

Godišnji plan Unije za preseljenje

1. Na temelju prijedloga Komisije, Vijeće donosi godišnji plan Unije za preseljenje tijekom godine koja prethodi godini koje će se plan provoditi.
2. Godišnji plan Unije za preseljenje uključuje:
 - (a) najveći ukupni broj osoba koje se treba preseliti;
 - (b) pojedinosti o sudjelovanju država članica u godišnjem planu Unije za preseljenje i njihovim doprinosima ukupnom broju osoba koje se treba preseliti;
 - (c) sveukupne zemljopisne prioritete.

Članak 8.

Ciljani programi Unije za preseljenje

1. Komisija donosi provedbene akte kojima se uspostavljaju ciljani programi Unije za preseljenje prema godišnjem planu Unije za preseljenje donesenom u skladu s člankom 7. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja navedenom u članku 15. stavku 2.
2. Ciljani program Unije za preseljenje uključuje barem:
 - (a) detaljno obrazloženje ciljanog programa Unije za preseljenje;

- (b) točan broj osoba koje se treba preseliti od najvećeg ukupnog broja kako je utvrđeno u godišnjem planu Unije za preseljenje u skladu s člankom 7. stavkom 2. točkom (a) te pojedinih država članica u ciljanom programu Unije za preseljenje;
- (c) specifikaciju regija ili trećih zemalja iz kojih će se preseljenje odvijati kako je navedeno u članku 4.;
- (d) prema potrebi, rješenja za lokalnu koordinaciju i praktičnu suradnju između država članica uz potporu [Agencije Europske unije za azil] u skladu s člankom 12. stavkom 3., te s trećim zemljama, UNHCR-om ili drugim partnerima;
- (e) opis određene grupe ili grupa državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na koje se primjenjuje ciljani program Unije za preseljenje;
- (f) informaciju o tome hoće li se primijeniti redovni postupak utvrđen u članku 10. ili ubrzani postupak utvrđen u članku 11., te prema potrebi način na koji će se provesti identifikacija i procjena državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva te vremenski okvir unutar kojeg se donose odluke o preseljenju;
- (g) datum na koji ciljani program Unije za preseljenje stupa na snagu i njegovo trajanje.

Članak 9. **Suglasnost**

Postupak preseljenja utvrđen u člancima 10. i 11. primjenjuje se na državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koji su dali suglasnost da ih se preseli te koji nisu naknadno povukli svoju suglasnost, uključujući odbijanje preseljenja u određenu državu članicu.

Članak 10. **Redovni postupak**

1. Prilikom provedbe ciljanog programa Unije za preseljenje, države članice identificiraju državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva te procjenjuju jesu li ti državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva obuhvaćeni ciljanim programom Unije za preseljenje.

Države članice mogu, između ostalog, dati prednost državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva koji imaju:

- (a) obiteljske veze s državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva ili građanima Unije koji zakonito borave u državi članici;
- (b) društvene ili kulturne veze ili druge značajke koje mogu olakšati integraciju u državu članicu sudionicu, pod uvjetom da to ne uključuje diskriminaciju na bilo kojoj osnovi, poput spola, rase, boje kože, etničkog ili društvenog porijekla, genetskih značajki, jezika, vjeroispovijesti ili vjerovanja, političkog ili bilo kojeg drugog mišljenja, pripadnosti nacionalnoj manjini, imovine, rođenja, invaliditeta, dobi ili seksualne orijentacije, ne dovodeći u pitanje razlike u obradi potrebne za procjenu navedenu u prvom podstavku;
- (c) posebne potrebe za zaštitom ili koji su ranjivi.

2. Nakon identifikacije državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva države članice registriraju sljedeće podatke osoba za koje namjeravaju provesti postupak preseljenja:
 - (a) ime i prezime, datum rođenja, spol, državljanstvo i druge osobne podatke;
 - (b) otiske svih prstiju i sliku lica svakog državljanina treće zemlje ili osobe bez državljanstva u dobi od najmanje šest godina;
 - (c) vrstu i broj svih identifikacijskih ili putnih dokumenata državljanina treće zemlje i
 - (d) datum registracije, mjesto gdje je registracija obavljena te nadležno tijelo koje je obavilo registraciju.

Dodatni podaci potrebni za provedbu stavaka 3. i 4. mogu biti prikupljeni tijekom registracije.

3. Države članice procjenjuju ispunjavaju li državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva iz stavka 2. kriterije prihvatljivosti utvrđene u članku 5. te nisu li isključeni u skladu s člankom 6. stavkom 1.

Države članice vrše procjenu na temelju dokumentiranih dokaza, uključujući, u slučajevima u kojima je to primjenjivo, informacije dobivene od UNHCR-a o tome ispunjavaju li državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva uvjete za status izbjeglice, ili na temelju osobnog intervjua ili kombinacije navedenoga.

4. Države članice donose odluku o preseljenju državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva na temelju procjene navedene u stavku 3. što je prije moguće te najkasnije osam mjeseci od njihove registracije. Države članice mogu produljiti to vremensko ograničenje od osam mjeseci za razdoblje od najviše četiri mjeseca u slučajevima u kojima postoje složena činjenična ili pravna pitanja.
5. Države članice čuvaju podatke navedene u stavcima od 2. do 4. pet godina od datuma preseljenja.

Države članice brišu te podatke nakon isteka tog razdoblja. Države članice brišu podatke koji se odnose na osobu koja je stekla državljanstvo bilo koje države članice prije isteka tog razdoblja čim država članica sazna da je dotična osoba stekla državljanstvo.

6. Dotična osoba se ne preseljava u slučaju da je donesena negativna odluka.

7. U slučaju da je donesena pozitivna odluka, država članica:

- (a) odobrava status izbjeglice dotičnom državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva ako mogu ispuniti uvjete za status izbjeglice ili odobrava status supsidijarne zaštite dotičnom državljaninu treće zemlje ili osobi bez državljanstva ako ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu. Država članica obavještava dotičnog državljanina treće zemlje ili osobu bez državljanstva o toj odluci. Odluka o odobravanju statusa izbjeglice ili statusa supsidijarne zaštite ima isti učinak kao i odluka o odobravanju statusa izbjeglice ili statusa supsidijarne zaštite kako je navedeno u člancima 13. i 19. Uredbe (EU) br. XXX/XXX [Uredba o kvalifikaciji] nakon što je dotična osoba ušla na državno područje države članice;
- (b) nudi organizaciju putovanja, uključujući medicinske preglede kojima se utvrđuje je li osoba sposobna putovati te pruža besplatni transfer na svoje

državno područje, uključujući, prema potrebi, olakšavanje postupaka izlaska iz treće zemlje iz koje se državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva prihvaćaju;

- (c) državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva nudi orijentacijski program prije odlaska koji može uključivati informacije o njihovim pravima i obvezama, jezične tečajeve te informacije o društvenom, kulturnom i političko poretku države članice.

8. Za potrebe provedbe redovnog postupka države članice mogu prije identificiranja državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva zatražiti od UNHCR-a ili, ako je to primjenjivo, od [Agencije Europske unije za azil] ili relevantnih međunarodnih tijela da im upute državljane trećih zemalja ili osobe bez državljanstva za koje su ta tijela u potpunosti procijenila:

- (a) jesu li obuhvaćeni ciljanim programom Unije za preseljenje i
- (b) jesu li obuhvaćeni jednom od kategorija ranjivosti utvrđenih u članku 5. točki (b) podtočki i.

Države članice mogu zatražiti od UNHCR-a i da u potpunosti procijeni mogu li državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva koje im je UNHCR uputio ispunjavati uvjete za status izbjeglice u smislu članka 1. Ženevske konvencije iz 1951.

Države članice mogu, između ostalog, zatražiti i da se u obzir uzmu kriteriji utvrđeni u stavku 1. točkama od (a) do (c).

9. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s postupkom utvrđenim u članku 14. za dopunu informacija navedenih u stavcima od 1. do 4. kako bi se prema potrebi postupak preseljenja prilagodio okolnostima u trećim zemljama iz kojih se preseljenje odvija.

Članak 11.

Ubrzani postupak

U slučajevima kada je provedbenim aktima Komisija kojima se donosi ciljni program Unije za preseljenje omogućen ubrzani postupak, te odstupanjem od članka 10., države članice:

- (1) ne procjenjuju ispunjavaju li državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva uvjete navedene u članku 5. točki (a) podtočki i.;
- (2) ne traže od UNHCR-a da procijeni ispunjavaju li državljani trećih zemalja ili osobe bez državljanstva uvjete za status izbjeglice u smislu članka 1. Ženevske konvencije iz 1951.;
- (3) donose odluku o preseljenju što je prije moguće te najkasnije četiri mjeseca od registracije državljanina treće zemlje kako je navedeno u članku 10. stavku 2. i mogu produljiti to vremensko ograničenje od četiri mjeseca za razdoblje od najviše dva mjeseca u slučajevima u kojima postoje složena činjenična ili pravna pitanja;
- (4) odobravaju dotičnim državljanima trećih zemalja ili osobama bez državljanstva status supsidijarne zaštite.

Status supsidijarne zaštite odobren na temelju točke 4. prestaje u trenutku donošenja konačne odluke o zahtjevu za međunarodnu zaštitu koji je podnio korisnik tog statusa.

Članak 12.
Operativna suradnja

1. Kako bi se olakšala provedba ciljanih programa Unije za preseljenje, države članice određuju nacionalne kontaktne točke te mogu odlučiti imenovati časnike za vezu u trećim zemljama.
2. [Agencija Europske unije za azil] može pružiti potporu državama članicama koordinacijom tehničke suradnje među njima, pomaganjem u provedbi ciljanih programa Unije za preseljenje i olakšavanjem zajedničkog korištenja infrastrukture u skladu s [Uredbom (EU) br. XXX/XXX (Uredba o Agenciji Europske unije za azil)³⁹].
3. Kako bi se proveli programi Unije za preseljenje, a posebice orijentacijski programi prije odlaska, medicinski pregledi kojima se utvrđuje je li osoba sposobna putovati te putni i ostali praktični aranžmani, državama članicama mogu pomoći partneri u skladu s rješenjima za lokalnu koordinaciju i praktičnu suradnju za ciljne programe Unije za preseljenje utvrđenima u skladu s člankom 8. stavkom 2. točkom (d).

Članak 13.
Odbor na visokoj razini za preseljenje

1. Osniva se Odbor na visokoj razini za preseljenje koji se sastoji od predstavnika Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije, Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku i država članica. [Agencija Europske unije za azil], UNHCR i IOM mogu biti pozvani. Predstavnici Islanda, Lihtenštajna, Norveške i Švicarske pozivaju se prisustvovati sastancima Odbora na visokoj razini za preseljenje u slučajevima u kojima su izrazile svoju namjeru da se pridruže provedbi godišnjeg okvira Unije za preseljenje.
2. Komisija predsjedava Odborom na visokoj razini za preseljenje. Odbor se sastaje prema potrebi, na poziv Komisije ili na zahtjev države članice, te najmanje jednom godišnje.
3. Komisija se savjetuje s Odborom na visokoj razini za preseljenje o pitanjima koja se odnose na provedu okvira Unije za preseljenje.

Članak 14.
Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 10 stavka 9. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od datuma stupanja na snagu ove Uredbe.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 10. stavka 9. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u

³⁹ SL L [...], [...], str. [...].

njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave te odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.⁴⁰
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 10. stavka 9. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. To se razdoblje produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 15. **Postupak odbora**

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni je odbor odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 16. **Suradnja s Islandom, Lihtenštajnom, Norveškom i Švicarskom**

Island, Lihtenštajn, Norveška i Švicarska pozivaju se pridružiti provedbi godišnjeg plana Unije za preseljenje. Osnovni elementi ove Uredbe, posebice oni koji se odnose na postupak preseljenja te na prava i obveze preseljenih osoba, propisno se uzimaju u obzir u takvoj suradnji.

Članak 17. **Izmjene Uredbe (EU) br. 516/2014**

Uredba (EU) br. 516/2014 mijenja se kako slijedi:

- (1) U članku 1. briše se točka (d) stavka 2.
- (2) Članak 2. mijenja se kako slijedi:
 - (a) točka (a) zamjenjuje se sljedećom:

„(a) ‚preseljenje‘ znači prihvata državljanina trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kojima je potrebna međunarodna zaštita iz treće zemlje u koju ili unutar koje su raseljeni na državno područje jedne od država članica, s ciljem da im se dodijeli međunarodna zaštita”;
 - (b) umeću se sljedeće točke (aa) i (ab):

„(aa) ‚okvir Unije za preseljenje‘ znači okvir Unije za preseljenje uspostavljen u skladu s [Uredbom (EU) br. XXX/XXX (Uredba o okviru za preseljenje)]”;

⁴⁰ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

„(ab) ‚ciljani program Unije za preseljenje‘ znači ciljani program Unije za preseljenje uspostavljen u skladu s člankom 15. stavkom 2. [Uredbe (EU) br. XXX/XXX (Uredba o okviru za preseljenje)]”.

(3) Članak 17. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

Sredstva za okvir Unije za preseljenje

1. Uz ono što im je dodijeljeno prema izračunu u skladu s člankom 15. stavkom 1. točkom (a), države članice dobivaju paušalni iznos od 10 000 EUR za svaku osobu preseljenu u skladu s ciljanim programom Unije za preseljenje.
 2. Iznos naveden u stavku 1. dodjeljuje se državama članicama na temelju pojedinačnih odluka o financiranju kojima se odobravaju njihovi revidirani nacionalni programi u skladu s postupkom utvrđenim u članku 14. Uredbe (EU) 514/2014.
 3. Svaka država članica kojoj je dodijeljen iznos naveden u stavku 1. uključuje u godišnji financijski izvještaj predviđen člankom 39. broj osoba koje ispunjavaju uvjete za iznos. Taj iznos nije moguće prenijeti na druga djelovanje u okviru nacionalnog programa osim ako Komisija to izričito odobri revizijom nacionalnog programa.
 4. Države članice čuvaju informacije potrebne za pravilnu identifikaciju preseljenih osoba i datuma njihova preseljenja.
 5. To ne utječe na sredstva dodijeljena prije [datum stupanja na snagu [Uredbe (EU) br. XXX/XXX (Uredba o okviru za preseljenje)].”
- (4) Izraz „Program Unije za preseljenje” zamjenjuje se izrazom „okvir Unije za preseljenje”.
- (5) Briše se Prilog III.

Članak 18.

Evaluacija i preispitivanje

1. Komisija do 31. prosinca 2018. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive u državama članicama.
2. Države članice pružaju Komisiji i [Agenciji Europske unije za azil] informacije potrebne za sastavljanje izvješća u svrhu navedenu u stavku 1. uz informacije pružene [Agenciji Europske unije za azil] o broju državljana trećih zemalja i osoba bez državljanstva koji su stvarno preseljeni na tjednoj osnovi kako je utvrđeno u članku 22. stavku 3. [Uredbe (EU) br. XXX/XXX (Uredba iz Dublina)].
3. Europski parlament i Vijeće preispituju ovu Uredbu do 30. lipnja 2020. na temelju prijedloga Komisije uzimajući u obzir izvješće navedeno u stavku 1.

Članak 19.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu [...] dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*